

LILLEHOLDET FORLÆNGER EFTERSKOLE-BOBLEN

Af Amalie Højgaard

I 1981 opstod Lilleholdet – et hold for udtagede gymnaster og tidligere elever – på Vejstrup Efterskole. Siden har hundredvis af unge mennesker fået muligheden for at repræsentere skolen udadtil både i Danmark og i udlandet. Men hvad er det egentlig Lilleholdet kan?

For de fleste efterskoleelever er der en naturlig afgrænsning på et år eller to på den række af oplevelser, der som billeder på en kamerarulle så fint bliver rullet sammen til en samling af minder og gemt væk i hjertet, på hylden eller i skuffen, når efterskoleopholdet ophører.

Men på Vejstrup er der en anden mulighed. Lilleholdet giver nemlig eleverne mulighed for at dyrke fællesskabet og deres passion for gymnastikken på Vejstrup og forlænge efterskole-boblen, i op til flere år efter de har færdiggjort afgangsprøverne og er flyttet ud af efterskoleværelserne.

21-årige Mikkel Pilegaard Frandsen gik på Vejstrup i 12/13, og han er helt klar i mælet, når han bliver spurgt om, hvorfor han gik til udtagelse på Lilleholdet og sidenhen brugte tre år ved siden af gymnasiet på at træne og turnere med holdet:

”Det er et kæmpe privilegie at være en del af Lilleholdet, og at skolen på den måde holder fast i gamle elever. Det er virkelig unikt, og hvis du spørger mig, er der ikke andre efterskoler, der har noget, der kan måle sig med Lilleholdet.”

Derfor blev Mikkel også ekstra beæret, da han trods sin unge alder blev kontaktet af Vejstrup for at høre, om han ville være træner i den nuværende sæson. Det var en mulighed, han var nødt til at gribe, efter også at have tjekket et begivenhedsrigt rejseår med Verdensholdet af på sin bucket list.

Fantastiske ambassadører

Michael Bjørn har gennem de sidste 2½ år fulgt Lilleholdet på tætteste hold som forstander på Vejstrup – men han har egentlig fulgt med i mange flere år. Både på grund af sin tilknytning til gymnastikmiljøet og den detalje, at hans tre sønner alle er både tidligere Vejstrupelever og gymnaster på Lilleholdet. Og han er ikke i tvivl om, hvorfor Lilleholdet skal være der: ”Det primære formål med holdet er, at vi gerne vil bidrage til, at de unge mennesker er en del af et samvær og socialt liv, der ligger udover skolen, når de starter på en ungdomsuddannelse. Mange opbygger også et stærkt netværk omkring andre gymnaster, som de kan drage nytte af i mange år efter,” fortæller han.

Men udover at bidrage til de unges personlige og talentmæssige udvikling, er der også en uvurderlig PR-værdi i skolens tidligere elever, når de tager ud som optrædende ambassadører for Vejstrup. Og når Lilleholdet tager på turné rundt i landet i foråret, modtager skolen da også ofte henvendelser fra interesserede forældre og elever, der er blevet opmærksomme på, præcis hvor meget den gymnastikgale traditionsskole i en lille flække på Sydfoyn har at byde på.

For at blive en del af Lilleholdet skal de tidligere elever til udtagelse. Det sker hvert år i august, hvorefter holdet bliver sat af både instruktører fra skolen og eksterne personer fra gymnastikmiljøet. Holdet samles så til træning cirka en weekend om måneden på Vejstrup og har omkring 10 opvisninger i løbet af en sæson, hvoraf størstedelen ligger i forårets Danmarksturné.

Og det kræver mere end bare talent at blive udtaget til Lilleholdet. Der er nemlig et ganske særligt kriterie, der frem for alt skal opfyldes, fortæller Rikke Christiansen, der var instruktør i otte år fra ’1999 til ’07: ”Der er jo ikke andet end gode elever på Vejstrup,” smiler hun, ”men vi havde et skarpt blik på, hvorvidt

de udtagede elever også var gode ambassadører for skolen. Så det kræver mere end bare talent at komme med på holdet. De er trods alt ude og repræsentere Vejstrup og er ansigterne udadtil.”

Fællesskab og oplevelser for livet

I årenes løb har ambassadørerne fra Lilleholdet også fået mulighed for at repræsentere skolen og sprede glæde andre steder end i Danmark. Med jævne mellemrum rejser Lilleholdet nemlig til udlandet og har blandt andet besøgt så eksotiske destinationer som Uganda, Argentina, USA og senest også Cuba.

”Min tur til Uganda var et kæmpe højdepunkt i tiden på Lilleholdet. Det er virkelig fantastisk at have et bagland og en efterskole, der går ind for, at vi skal afsted på en tur, hvor vi har mulighed for at lave fed gymnastik og inspirere andre til at lave gymnastik for sjov. Det gjorde virkelig indtryk at få lov til at vise vores glæde ved gymnastikken i en kultur, hvor

”Det var den vildeste oplevelse. Jeg fik lov til at opleve en del af verden omgivet af de ting, jeg havde allermest kær: gymnastikken, instruktørerne og mine venner. Det gav et sus i maven, når vi gik på gulvet for at vise, hvad vi kunne i dansk gymnastik. Det var gennemsyret af følelsen af fællesskab.”

Og netop dén følelse af fællesskab har i tidernes løb betydet, at mange elever er blevet hængende mange år på Lilleholdet. I dag er det normalt, at de fleste bliver i to-tre år, mens de fuldfører deres ungdomsuddannelse. I nogle tilfælde har fællesskabet dog bidt sig så hårdt fast, at enkelte nærmest måtte smides af holdet til sidst for at sikre udskiftning, fortæller Rikke Christiansen. Men gymnasternes lyst til at være på holdet i flere år, gav også instruktørgeneringen en ekstra dimension:

”Det var fantastisk at følge de her unge mennesker gennem flere år. Det var kæmpestort at få lov til at være

konkurrence og et mål om at nå til OL kan overskygge selve glæden ved sporten,” fortæller Mikkel Pilegaard. Også Line Hovgaard, der var en del af Lilleholdet i perioden ’03-’06, mindes sin udlandstur til Argentina som noget helt særligt:

en del af deres liv – og at se dem vokse, mens man havde dem. Og selvom jeg ikke er en del af Vejstrup mere, så banker mit hjerte stadig for Lilleholdet.”

CUBA 2017

“Det er et kæmpe privilegie at være en del af Lilleholdet, og at skolen på den måde holder fast i gamle elever. Det er virkelig unikt.”

- Mikkel Pilegaard

“Selvom jeg ikke er en del af Vejstrup mere, så banker mit hjerte stadig for Lilleholdet.”

- Rikke Christiansen

Skuffelse på spil

For udenforstående kan det måske virke i modstrid med efterskoleånden at have en konstellation, hvor tidligere elever skal til udtagelse, og hvor kun en del af aspiranterne slipper gennem nåleøjet og får en bid af den helt særlige magi, der nærmest synes at være forbundet med Lilleholdet.

Men Line Hovgaard har oplevet begge sider af dén sag, for hun blev nemlig ikke udtaget det første år, hun søgte. "Selvfølgelig var jeg skuffet, men der havde været en god stemning til udtagelsen, selvom vi konkurrerede mod hinanden. I afslaget fik jeg besked på, hvad jeg skulle arbejde videre med, og så havde jeg et mål for, hvad jeg skulle klø på med til året efter. Og så kom jeg på holdet," fortæller hun.

"Jeg synes, der er en særlig kultur omkring gymnastikken, hvor vi er gode til at lade andre komme til. Som instruktører sørger vi for, at udtagelsen skal være en god træningsweekend for alle, hvor de får lov til at vise, hvad de kan. Nogle bliver sorteret fra, men der er god læring i, at man kan gå derfra med en god fornemmelse, selvom man ikke er blevet udtaget."

Og dén betragtning er forstander Michael Bjørn enig i. "Det med at blive valgt til og fra er noget, de unge mennesker vil møde fremadrettet i deres liv, så vi synes, det er vigtigt at lære dem at være til stede i det. Vi ved, at de bliver skuffede, når de ikke bliver udtaget, så som skole er vi med til at italesætte, at det gøres på en etisk forsvarlig og ordentlig måde.

Mikkel Pilegaard var heldig at blive udtaget allerede i første hug, og i dag er han en del af processen i rollen som instruktør. Han er helt overbevist om, at det er en fordel at have været en del af gymnastikmiljøet, når man står over for ikke at blive udtaget.

Og vi stiller os til rådighed til en samtale, hvor vi tager en snak med gymnasterne, om hvordan de kan arbejde videre med deres gymnastiske færdigheder og eventuelt blive udtaget til holdet året efter."

Lilleholdets boble

Da Vejstrup i 1981 startede med at have et hold af tidligere elever, der rejste ud i verden og dyrkede gymnastikken, var det det første af sin slags i Danmark. Med rollen som firstmover har Vejstrup og Lilleholdet derfor også haft en særlig status og et godt ry i gymnastikmiljøet i mere end 35 år. Og med kun få år med pauser undervejs, har der været et væld af gymnastikelskende unge mennesker, som siden har kunnet bryste sig af at have været en del af det traditionsrige Lillehold.

”Det har virkelig været specielt at få lov til at få et fællesskab på tværs af årgange. Det er noget helt særligt for Lilleholdet. Man får lidt af den efterskolestemning, som mange andre drømmer om bare lige én weekend mere af,” siger Mikkel Pilegaard.

betød ikke noget. Jeg stoppede senere med at dyrke gymnastik, fordi det fyldte for meget, men jeg kan stadig savne Lilleholdet og at komme ned på Vejstrup og lave gymnastik i dag. Det var altid en positiv og fed oplevelse, og jeg kan helt få tårer i øjnene, når jeg tænker på det,” siger hun.

De positive tilkendegivelser, der strømmer ind fra tidligere Lilleholds-gymnaster, når de skal sætte ord på, hvad Vejstrup og Lilleholdets indsats for at styrke gymnastikken og fællesskabet udover efterskoleopholdet har betydet for dem, er da også noget, der gør indtryk på forstanderen:

”Det er jeg både ydmyg og stolt over. Det er dér, hvor vi virkelig lykkes: Når vi er med til at sætte spor og give dem noget, der har betydning for dem, også når de er færdige på skolen. Det kan jeg også godt blive berørt over,” siger Michael Bjørn.

Og for nogle, som Mikkel Pilegaard, har Vejstrup og

Og den famøse efterskole-boble er også dominerende, når 32-årige Line Hovgaard tænker 13-14 år tilbage: ”Lilleholdet gav mig en lille fornemmelse af at gå på efterskole igen, når vi mødtes til træning den ene gang om måneden. Alle talte med alle, og aldersforskellen

Lilleholdet været en del af afsættet for en fremtid, der hænger uløseligt sammen med gymnastik: ”Jeg kommer til at definere mig selv som gymnast mange år ud i fremtiden. Og jeg kommer til at være træner, til jeg sidder i en kørestol!” griner han.

